

Disertační práce se zabývá církevněslovanskou legendou o svaté Anastázii, kterou poprvé vydal v roce 1903 A. I. Sobolevskij. Již první editor památky předpokládal na základě některých indicií její český původ. Legendou se od dob jejího publikování v zásadě nikdo soustavněji nezabýval. Jelikož se některým badatelům nejeví české prostředí desátého a jedenáctého století jako vhodné pro vznik některých památek, zařadili jsme problematiku českocírkevněslovanské legendistiky, jíž je legenda o svaté Anastázii součástí, do přehledu bádání o památkách českocsl. písemnictví.

V úvodní kapitole podáváme obraz bádání o českocsl. památkách. Jedním ze základních okruhů otázek spojených s těmito památkami je prokázání jejich atribuce. Tato problematika je tvořena širokým komplexem otázek jazykové, literárněvědné i extralingvistické povahy.

V dalším výkladu Jsme zhodnotili základní existenční podmínky pro církevněslovanskou literární tvorbu v přemyslovských Čechách. K pracím, které dokládají kontinuitu slovanského písemnictví a liturgie v přemyslovských Čechách, patří i studie V. Tkadlčíka Otázka kontinuity slovanské bohoslužby v přemyslovských Čechách. Studie V. Tkadlčíka, která je součástí příloh naší práce, přináší vedle dalších zjištění mimo jiné zcela nový pohled na problematiku z pohledu církevněprávního.

Východiskem pro další výklady se stala materiálová báze legendy o svaté Anastázii, na jejímž základě bylo možno charakterizovat text legendy z pohledu textologického a jazykového. Dosud byly známy pouze tři ruskocsl. rukopisy z konce patnáctého až z šestnáctého století, tradičně označované Q. I. 320, U a M, nověji k této skupině známých textů přibyl srbskocsl. rukopis z třetí nebo čtvrté čtvrtiny čtrnáctého století, námi označovaný Gr. V naší práci jsme poukázali na existenci čtyř dalších rukopisů ruskocsl. provenience, které označujeme V, R, L a Ch, pocházejících z konce patnáctého století až ze století osmnáctého. ...